

DÁVID KIRÁLY ZSOLTÁRAIBÓL.

IV.

Dallam: „*Mint a szép hies patakra.*“

Halld meg Isten imádságom,
Mikor hozzád sohajtok;
Láttasd meg én igazságom,
Mert inségim oly nagyok.
Búbánatos szívemet
Oh Isten! vidámitsd meg.
Könyörülj rajtam jó Atyám:
Könyörgésem meghallgatván.

Emberek! kik hiuságba'
Ugy lenéztek engemet,
És hazugság rít sarába,
Vonjátok hirnevemet:
Nekem mit sem árhattok,
Mert én az Uré vagyok.
Ő választott, mint kedveltjét,
Hallja ajkam könyörgését.

Haragudjatok hát reám,
Oh, de ne vétkezzetek,
Szívetekből híven szólván,
Csendességben legyetek.
Igazságban járjatok,
És az Urban bizzatok
Ne kérdjétek gunyolódva:
„Lehet-e Isten javamra?!“

Él az Isten, és szent arcza
Sugarát meglátom én,
Örömmé lesz szívem harcza
A jó Isten kegyelmén.
Erdeitek nagysága,
Búzátok sokasága
Csekély ahhoz az örömhez,
Melyet akkor szívem érez.

Ellenimtől mitsem félek,
 Az Úr őrző pásztorom.
 Békén fekszem, békén alszom,
 Nem hagy ő el, jól tudom.
 Kőváram, erősségem,
 Te vagy Isten mindenem!
 Bátorságos lakozásom
 Te nálad van, óh királyom.

RÉDIGER GÉZA.

 ESTI IMA.

Én Istenem,
 Te légy velem
 Ez éjjelen.
 Oltalmad védjen,
 Hogy ne éjjen
 Veszedelem.

Vigyázz reám,
 Oh szent Atyám
 Ez éjszakán.
 Addj nyugodalmat,
 Eróm lankadt:
 Álmod kiván.

Óh jól tudom,
 A nyugalom
 Megujtóm:
 Fedezzen árnyad,
 Őrző szárnyad,
 Mig nyugosozom.

S láng fényivel
 Napod ha kel,
 És ünnepel
 A nagy mindenség:
 Imám Tiéd
 Érzésivel . . . .

RÉDIGER GÉZA.